

РЕШЕНИЕ

№ 7921

гр. София, 07.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 15.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2491** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126- 178 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на Н. А. М., [дата на раждане] , лично и в качеството си на майка и законен представител на малолетните: О. А. Ш., [дата на раждане] ; А. А. Ш., [дата на раждане] ; Абдулкадер А. Ш., [дата на раждане] и Т. А. Ш., [дата на раждане] , граждани на С., чрез Ш. А. Абдулкадер /съпруг/, с ЕГН [ЕГН], гражданин на С. с предоставен хуманитарен статут в Република България, съдебен адрес: [населено място], ул. У., № 1, ет. 3, против постановени Откази за издаване на виза вид "D" (за дългосрочно пребиваване) - по Заявление № ANK23004594V от 07.12.2023г.; по Заявление № ANK23004598V от 07.12.2023г.; по Заявление № ANK23004597V от 07.12.2023г.; по Заявление № ANK23004596V от 07.12.2023г. и по Заявление № ANK23004595V от 07.12.2023г., постановени от първи секретар КДЛ в Посолството на Република България в [населено място], Република Турция.

В жалбата се твърди, че постановеният отказ не отговаря на изискванията за форма на административния акт, не е мотивиран, при издаването му са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и е в противоречие с материалния закон. Поддържа се, че посочените основания за отказ не кореспондират с приложените към заявленията писмени доказателства. Бланкетно посочените в отказите разпоредби не са налице, тъй като целта и условията на заявеното пребиваване в Република България са напълно изяснени. Те са свързани с Решение за

събиране на семейство № 14571 от 30.09.2022г. на заместник председателя на ДАБ при МС, издадено по искане на съпругът на жалбоподателката Ш. А. Абдулкадер. Отказът за издаване на исканата виза, в контекстът на процедурата за събиране на семейство, е неправомерна държавна намеса, засягаща по изключително тежък начин възможността на оспорващите да упражнят правото си на личен и семеен живот, гарантирано от чл. 8 от ЕКПЧ и чл.7 от ХОПЕС.

В съдебно заседание жалбоподателят Н. А. М. лично и като майка и законен представител на малолетните деца О. А. Ш., А. А. Ш., Абдулкадер А. Ш., и Т. А. Ш., чрез Ш. А. Абдулкадер /съпруг/, не се явява. Малолетните деца и жалбоподатели в настоящето производство чрез майка си Н. А. М. - О. А. Ш., А. А. Ш., Абдулкадер А. Ш., и Т. А. Ш., в съдебно заседание не се явяват. Представяват се от адв. М., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли за отмяна на постановените откази за издаване на виза. Представени са писмени бележки, в които изрично е застъпено становище за противоречие с правото на свободно придвижване по чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека (право на личен и семеен живот), както и с чл. 34, ал.1 от Закона за убежището и бежанците, който предоставя едно фундаментално право на събиране на семейството и разпоредбите на Конвенцията за правата на детето на ООН гарантиращо най-добрият интерес на децата. Твърди се и фактическа необоснованост и липса на мотиви относно приложените правни основания по чл. 10, ал. 1, т. 7 и т. 24 от ЗЧРБ.

Ответникът- Консулско длъжностно лице в посолството на Република България в [населено място], Република Турция чрез Дирекция „К. отношения“ в МВнР на Република България, редовно призован, не се представлява.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не се явява представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорените актове започва с подаването на заявление за издаване на виза № ANK23004594V от Н. А. М. на 07.12.2023г. пред Посолството на Р. България в А., Турция. Заявления са подадени и за малолетните и деца, както следва за О. А. Ш., [дата на раждане] - Заявление № ANK23004598V от 07.12.2023г.; А. А. Ш., роден на 14.10. 2014г. - Заявление № ANK23004597V от 07.12.2023г.; за Абдулкадер А. Ш., [дата на раждане] - Заявление № ANK23004596V от 07.12.2023г. и за Т. А. Ш., [дата на раждане] - Заявление № ANK23004595V от 07.12.2023г.

С Решение № 4345 от 25.05.2022г. на заместник – председател на ДАБ при МС на А. Абдулкадер Ш., ЕГН [ЕГН], съпруг на Н. А. М. е предоставен хуманитарен статут по Закона за убежището и бежанците. След предоставянето на международна закрила е депозирана съгласно ЗУБ молба за събиране на семейство с рег. № УП 20241 от 04.07.2022г. Съответно с Решение № 14571 от 30.09.2022г. на заместник – председател на ДАБ при МС му е разрешено да се събера, на територията на Р. България със семейството му: Н. А. М. /съпруга/ – гражданка на С., и малолетните им деца: О. А. Ш., [дата на раждане] ; А. А. Ш., роден на 14.10. 2014г.; Абдулкадер А. Ш., [дата на раждане] и Т. А. Ш., роден на 10.12. 2019г.

Със Заповед № 16/20.06.2022г. на Посланик на Р. България в Посолство на Р. България – А. са определени задълженията Д. Ф. като консулско длъжностно лице, сред които е и вземането на самостоятелни решения за издаване на визи за краткосрочно пребиваване със срок на валидност до 1 година.

На 02.02.2024г. ответникът по оспорването издал оспорените откази, с които на основание чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1, т. 24 от ЗЧРБ отказал издаването на визи вид „Д“, тъй като не е доказана достоверно целта и условията на престоя и направените изявления и намерения за пътуване, както и цялостния анализ на документите и фактите не доказват по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване. Отказите са връчени на 02.02.2024г. на Н. А. М. лично и в качеството и на майка и законен представител на малолетните деца.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, в това число и доказателства за спазена съгласувателна процедура.

Приложено е становище Дирекция „Миграция“ към МВР, относно извършената съгласувателна процедура по исканията за издаване на визи за дългосрочно пребиваване на жалбоподателите, в което се твърди, че в случаите за вземане на решение за събиране на семейства от ДАБ при МС, дирекция „Миграция“ не изразява становище при издаване на виза тип „Д“.

След преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, съдът приема от правна страна следното:

Оспорените откази е връчени на Н. А. М. на 02.02.2024г. Жалбата е подадена директно в АССГ на 14.02.2024г. (вх. № 6112), т.е. в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна - адресати на индивидуалните административни актове, подлежащи на оспорване. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая, предвид факта, че е застъпено становище в писмените бележки за противоречие с правото на свободно придвижване по чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека (право на личен и семеен живот), жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Н.). Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“.

Към момента на издаване на обжалвания административен акт в настоящото производство, Република България прилага Общата визова политика на Европейския съюз при условията на Договора за присъединяване от 1 януари 2007 г. С Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 24 ноември 2020 г. по съединени дела С-225/19 и С-226/19, запитващата юрисдикция е поставила въпроса за обхвата на мотивите, които

трябва да съдържа окончателно решение за отказ да се издаде виза на основание член 32, параграф 1 от Визовия кодекс (т.34). Съдът е посочил, че: "въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите-членки, органите на държавите членки могат да откажат издаването на виза само на основанията, предвидени в кодекса. При разглеждането на заявленията за издаване на виза компетентните национални органи разполагат с широка свобода на преценка, що се отнася до условията за прилагане на предвидените във Визовия кодекс основания за отказ и до оценката на релевантните факти. Касае се за издаването на отказ за виза върху стандартен формуляр - бланка, който отказ се издава като са отбелязани основанията в него, указано е правото на обжалване пред настоящия съд. Посоченото е достатъчно за упражняване на правото на жалба и ефективна защита“.

В светлината на цитираното тълкуване, дадено от СЕС, настоящият състав приема, че оспореният отказ е в предвидената от закона писмена форма и формално съдържа реквизитите на ВК (Визовия кодекс), посочени по-горе съобразен и с практиката на СЕС по дело по съединени дела С-225/19 и С-226/19.

По отношение изложените в отказа мотиви, настоящият съдебен състав взе предвид следното:

Административният орган е отказал издаването на визи на жалбоподателите на две посочени правни основания – чл. 10, ал. 1 т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ, след което словесно е възпроизведен писмено пълният текст на посочените разпоредби от закона. В графата допълнителни забележки е изписан следният текст „Не доказва по убедителен начин цел и условия на престоя. Направените изявления и намерения за пътуване, както и цялостният анализ на документите и фактите не доказват по категоричен начин, че ще бъдат спазени условията на заявеното пребиваване.“

От писмо на ДАНС, в което се посочва, че не са изготвени документи относно конкретните жалбоподатели, но по отношение на тях е изразено отрицателно становище на осн. чл. 10, ал.1, т.16 и т.24 ЗЧРБ, поради това че от консулското длъжностно лице е установено, че в паспортите им липсват данни и подпис на длъжностно лице, което повдига основателни съмнения относно автентичността на тези лични документи. Същевременно от ответника в постановения отказ, е посочено като основание, че на осн. чл. 10, т. 17 от ЗЧРБ, е прието, че жалбоподателите не доказват, при това достоверно, целта и условията на своето пътуване. Настоящият съдебен състав намира, че приетите по делото доказателства ясно сочат на целта и условията на заявеното пребиваване на жалбоподателите. Безспорно е установено, че заявителката Н. А. М., лично и в качеството си на майка и законен представител на малолетните: О. А. Ш., А. А. Ш., Абдулкадер А. Ш. и Т. А. Ш., е съпруга на Ш. А. Абдулкадер, който има предоставен хуманитарен статут в Република България, и на което лице, безспорно от доказателствата по делото се установява, че е разрешено да се събере със семейството си – съпруга и четири деца на територията на Република България, което съответства на посоченото от Н. А. М. в заявлението за издаване на виза, вид "Д". Защо административният орган е приел, че жалбоподателите не са доказали, при това убедително, целта и условията на своето пътуване, не става ясно. Изложеното налага извода, че административният орган не е приложил правилно материалния закон.

По изложените съображения, издаденият отказ се явява незаконосъобразен. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по

същество, преписката трябва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган трябва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията на престой на жалбоподателите в България, и да прецени отговарят ли на законовите изисквания.

При този изход на спора жалбоподателите имат право на разноски, но при липсата на направено искане, такива не следва да се присъждат.

Водим от горното, Административен съд София - град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. А. М., [дата на раждане], лично и в качеството си на майка и законен представител на малолетните: О. А. Ш., [дата на раждане]; А. А. Ш., [дата на раждане]; Абдулкадер А. Ш., [дата на раждане] и Т. А. Ш., [дата на раждане], граждани на С., чрез Ш. А. Абдулкадер /съпруг/, с ЕГН [ЕГН], гражданин на С. с предоставен хуманитарен статут в Република България, съдебен адрес: [населено място], ул. У., № 1, ет. 3 против постановени Откази за издаване на виза вид "D" (за дългосрочно пребиваване) - по Заявление № ANK23004594V от 07.12.2023г.; по Заявление № ANK23004598V от 07.12.2023г.; по Заявление № ANK23004597V от 07.12.2023г.; по Заявление № ANK23004596V от 07.12.2023г. и по Заявление № ANK23004595V от 07.12.2023г., постановени от първи секретар КДЛ в Посолството на Република България в [населено място], Република Турция.

ИЗПРАЩА преписката на Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], Република Турция, чрез дирекция "К. отношения" в Министерството на външните работи за ново произнасяне, по заявление № ANK23004594V, подадено от Н. А. М., както и на малолетните и деца, както следва за О. А. Ш., [дата на раждане] - Заявление № ANK23004598Ж от 07.12.2023г.; А. А. Ш., роден на 14.10. 2014г. - Заявление № ANK23004597V от 07.12.2023г.; за Абдулкадер А. Ш., [дата на раждане] - Заявление № ANK23004596V от 07.12.2023г. и за Т. А. Ш., [дата на раждане] - Заявление № ANK23004595V от 07.12.2023г., като съобрази задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, съобразно мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизането му в сила.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14- дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: